



Student life

Prosinec 2012

Měsíčník SPŠS a OA Kladno

Důl Schoeller

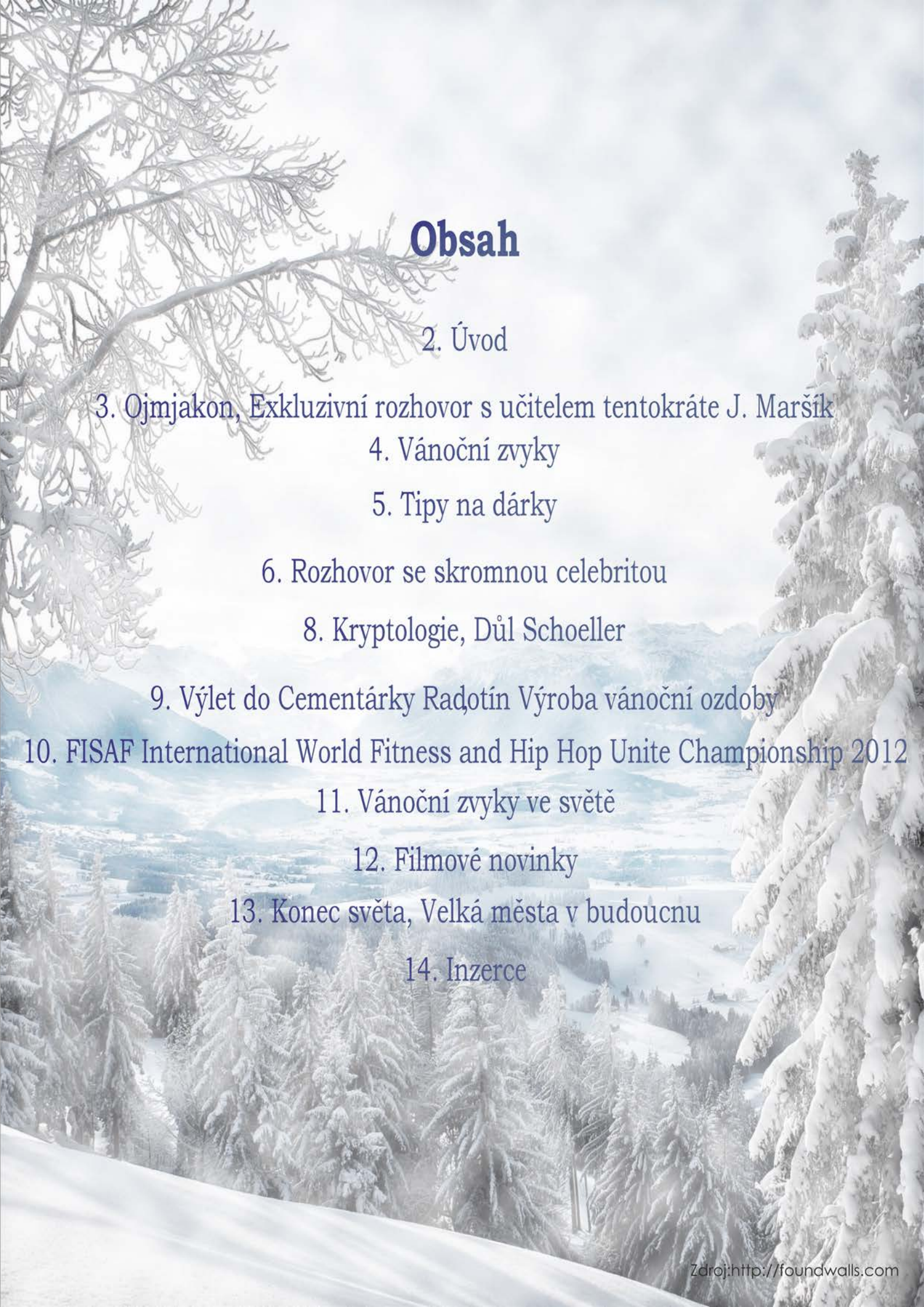
Výlet do Cementárny Radotín

Rozhovor se skromnou celebritou

Vánoční zvyky

Ojmjakon

Rozhovor s učitelem



Obsah

2. Úvod

3. Ojmjakon, Exkluzivní rozhovor s učitelem tentokráte J. Maršík

4. Vánoční zvyky

5. Tipy na dárky

6. Rozhovor se skromnou celebritou

8. Kryptologie, Důl Schoeller

9. Výlet do Cementárky Radotín Výroba vánoční ozdoby

10. FISAF International World Fitness and Hip Hop Unite Championship 2012

11. Vánoční zvyky ve světě

12. Filmové novinky

13. Konec světa, Velká města v budoucnu

14. Inzerce

„Úvod“

V prosincovém čísle se pokusíme navodit vánoční atmosféru i přes to, že venku ji postrádáme, a osvěžíme vám znalosti vánočních tradic.

Vánoce se blíží a všude panuje taková ta nostalgická pohoda. Chtěli bychom vám za celou redakční radu popřát hodně zdraví, štěstí a úspěchů ve škole v novém roce 2013 a už se nemůžeme dočkat, až se uvidíme v novém kalendářním roce. Již nyní připravujeme pořádnou nálož básniček a článků, kterými vás v lednu přivítáme – máte se na co těšit.

Pokud byste chtěli být s naším časopisem v neustálém kontaktu a nepřicházet tak o aktuální informace, tak jako více než 100 lidí z této školy, pak není nic snazšího, než si nás na facebooku přidat do oblíbených stránek a nemůže vám nic uniknout.

Naše facebooková stránka je: www.facebook.com/studentsky.casopis

Víčka pro Lucinku - poděkování

Smyslem těchto pár řádků je poděkování všem, kteří přispěli jakýmkoli množstvím víček pro malou Lucinku. Všem patří obrovské dík. Zejména pak třídě E3, paní učitelce Dluhošové, která sbírku "zahájila", paní učitelce Komárkové, třídě S3B a ovšem i ostatním. Víčka pomůžou v malém, i velkém množství. Hlavní je, že jsme dokázali, že nám není lhostejné utrpení druhých, a dokážeme pomoci, když je to potřeba.

Odpovědi na bubliny

- 1. Bublina:** Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá
- 2. Bublina:** Boží mlýny melou pomalu, ale jistě
- 3. Bublina:** Spíše projde velbloud uchem jehly, nežli bohatc vejde do království nebeského.

Kontakty na redaktory

Honza Mañas, S3B- h.manas18@seznam.cz

Karolína Rosecká, E3- ross94@centrum.cz

Bára Hlinovská, S3A- Bruen@seznam.cz

Evža Stará, S2- evza.jitka@seznam.cz

Štěpán Sládek, S2- pepanek.s@seznam.cz

Jana Hanzalíková, E1

- JanaHanzalikova@seznam.cz

Eliška Matějková, E3

- eliska.matejkov4@seznam.cz

Martin Suchý, S3B- mrheroes1983@gmail.com

Ojmjakon

Určitě znáte takové to stěžování si na mrazy, které nás v zimě trápí. Zpravidla netrvají dlouho, ale když přijdou, tak nečekaně a zanechají za sebou značné škody.

V ruské vesničce Ojmjakon (pro ruštináře Оймякон) v ruské republice Sacha bylo naměřeno 6. ledna 1926 $-71,2^{\circ}\text{C}$, což mělo za důsledek to, že tato vesnička dostala status nejchladnějšího místa na zemi pro bydlení. Na to, jaká je tu zima, zde žije vcelku dost obyvatel, něco kolem 500 lidí.

Začátek léta je zde opravdu teplý, až 32°C , ale koncem července se opět mrazy vrací spolu se sněhovou pokrývkou, která ve své moci drží vesnici až 9 měsíců. Výhodou je ale fakt, že zde není taková povětrnost a to díky horám, které oblast obklopují.

Vtipné na tom je, že ztráty v elektřině vynahradí nepřítomnost ledniček či mrazáků. Ty zde opravdu nejsou zapotřebí. Pakliže si vylovíte v rybníce rybu, tedy za předpokladu, že vůbec vysekáte díru, zmrzne do 30 vteřin na kámen od vytažení nad hladinu. Obyvatelé používají k dopravě už od nepaměti prostředky na čtyřech nohách. K těmto přesunům slouží krávy a koně. Těchto přepravních zařízení můžete využít za předpokladu, že se z vašeho chléva, či stáje nestane přes noc naplněná lednice.

Podle jistých zdrojů žáci nemusí do školy teprve tehdy, když teplota klesne níže jak 52°C pod nulou.

Aby toho ale nebylo málo, do vesnice směřuje dálnice. Nese označení „Dálnice koster“, to proto, že při výstavbě dálnice za minulého režimu zahynulo opravdu mnoho lidí.

Pakliže rádi stavíte sněhuláky a zvažujete možnost návštěvy této vesničky, je lepší pořídit si auto s dvojitým zasklením. A co určitě nedoporučuji, je vypnout motor...

Honza Mañas, S3B

Zdroje obrázků:
prikol.bigmir.net,
biofriendsbg.com



Exkluzivní rozhovor s učitelem, tentokráte J. Maršíkem

Po domluvě jsme spolu s Evžou šly dělat rozhovor s panem učitelem, ale protože telefonoval, čekaly jsme na chodbě. Byly jsme ještě zabrány do pilování otázek, když v tom pan učitel rozrazil dveře.

„Pane bože!“ vykřikla jsem.

„Ano, správně jsi mě oslovila, pojďte dál.“

V kabinetu jsem se usadila na židli s noťasem naproti vyslýchanému a Evža si šla připéct kalhoty na topení, protože víc židlí k dispozici nebylo. No a začaly jsme s „výslechem...“

Čím jste chtěl být jako malý?

Policajt, tím jsem se i stal.

Jaký předmět jste na základce nesnášel?

Přírodopis, občanská nauka (to byly kecy). Výtvarka mi nešla, ale nevadila mi, dělal jsem blbosti, ale vždycky jsem něco nakreslil.

Co vás přimělo stát se učitelem?

Lenost, protože učitel má dlouhé prázdniny. A můj učitel z gymnázia mě osvítil a inspiroval.

Vedete si seznam lidí, kterým jste dal z matematiky na vysvědčení výbornou?

Ty tři lidi si pamatuju (smích). Moc jich vážně nebylo. Ale seznam si nevedu.

Kolik máte dětí? Šla jim matika?

Oficiálně? Mám jednu dceru. Ale matematika jí šla.

O učitelích matematiky se říká, že mají kalulačku v hlavě. Kolik je tedy $23\,752 + 54\,129$?

86\,514 – špatně, pane učiteli.



Jste pro znovuzavedení tělesných trestů ve škole?

Ano, pro morálku. Ale na základní škole, na střední už to nemá smysl. My jsme byli bití a nic se nám nestalo, ale když jsme si postěžovali doma, tak jsme dostali ještě jednou. Takže jsme si radši nestěžovali.

Studenti vás berou za jednoho z nejtípijnějších učitelů na škole. Jste rád? Děláte pro to něco?

Jakej jsem, takovej jsem. Blbosti mě napadají samy od sebe.

Sportujete?

Už moc ne. Dříve jsem dělal všechno možné a hlavně fotbal. Rekreačně to, co se přichomítne - tenis, volejbal, cokoliv. Dnes se maximálně projedu na kole, nebo jdu pěšky jako důchodce.

Umíte tančit? Co třeba novodobější tance?

Trochu něco. Polku a valčík umím tak nejlíp. Já mám protězy už různě, tak to moc nejde. Jednou, když jsem špatně připojil drát do zásuvky, tak jsem tančil hip hop. Ten tančí černoši, ne?

Proč tak často zmiňujete černochy?

No jsou to taky lidi, tak je nebudeme opomíjet, aby se necítili ostrčení.

Co si letos přejete od Ježíška?

Já mám všechno. Přeju si snad jen klid a chytřejší žáky v novém roce.

Doneslo se k nám, že jste vášnivý pěstitel a chovatel. Máte nějaké speciální rady?

Chovatel moc ne, slepice se chovají samy. Pěstuju zeleninu, trochu kytek, prostě abych si sklídl pro svou potřebu. Hnojit pouze hnojem a získat vlastní zkušenosti, to je k nezaplacení.

Máte radši studenty nebo studentky?

To je mi jedno. Já jen nemám rád žáky, kteří se neučí. Hlupák mi nevádí, když se učí.

Baví vás být učitelem?

Něčím se žít musím. Jsem tu v teple, mám dost volna a neustále se objevují nové situace, takže to není stereotyp. Navíc je tu sranda.

Rozstřelové otázky:

kino x ~~divadlo~~

~~hokej~~ x fotbal

pivo x ~~vino~~

~~zelenina~~ x maso

káva x čaj

~~fyzika~~ x matematika

Autor: Bára Hlinovská, S3A a Evža Stará, S2

Vánoční zvyky

Každý slaví vánoční svátky jinak, ale určitě nikdo nezapomene na nějaký zvyk, který patří k tomuto období. Jestli si právě teď říkáte, že vy žádné zvyky nedodržujete, tak budu mít pravdu já, když řeknu, že se u Vás v rodině sem tam nějaký zvyk ukáže. A jestli mi nevěříte, tak čtěte dál!

Šupina pro štěstí

Vánoční kapr je tradicí, která se dodržuje téměř v každé rodině. Tato ryba vylovená z našich rybníků se ukazuje na štědrovečerní tabuli spolu s dalšími chody. Od něj se také vyvíjí velmi známý zvyk. Ano, je to šupina, kterou byste měli najít pod talířem. Pokud tam je, znamená to, že celý nadcházející rok budete mít štěstí. A když si ji dáte navíc ještě do peněženky a budete ji tam strážet jako oko v hlavě, mělo by se Vám dostat více peněz. Těžko říct, jestli šupinka z kapra opravdu napomáhá bohatství, ale pokud ano, už bych měla být milionář.

Zlaté prasátko

Toto tradiční zvířátko s netradiční barvou se stalo motivací pro děti. Říkalo se totiž, že pokud se vydrží postit (myslím to dítě a ne prase) až do štědrovečerní večeře, uvidí zlaté prasátko. Držet „hladovku“ nebylo lehké, ale vidina zlatého prasátka byla občas silnější než samotný hlad. Pokud chcete vidět zlaté prasátko, je jen jediná možnost: nejíst. Pokud by vám však stačilo jen to prasátko, tak byste se mohli vydat buď do lesa na stromček (budete mít třeba i štěstí na prasátko se „zahnutými zuby nahoru“), anebo na nějakou farmu, kde tato zvířata chovají.



Pouštění lodiček

Kdo by tento zvyk neznal. Myslím, že každý se vždy těšil na pouštění skořápek-tedy lodiček. Pokud jste to ještě nikdy nezkusili, tak tady máte náповědu: do jedné půlky skořápky vlašského ořechu připevníte svíčku (nepotřebujete vteřinové lepidlo, postačí Vám roztavený vosk) a zapalte ji. Pak tuto lodičku pusťte po vodě a čekejte, čí svíčka bude hořet nejdéle. Majitele „nejšíkovněší“ lodičky čeká dlouhý život.



Házení střevícem

Tento zvyk se týká hlavně děvčat (i když, nikdy nevíte, který kluk hledal maminčin střevíc). Svobodná holka vezme střevíček a hází jím za hlavu směrem ke dveřím. Jakmile špička střevíce směřovala ke dveřím, znamenalo to, že dívka se již brzy provdá. Pokud však ke dveřím směřovala pata střevíce, znamenalo to další rok bez vdávání.

Adventní věnec

Určitě to všichni znáte. Přišel prosinec a vše se začíná připravovat na blížící se Vánoce. Velký úklid, světýlka do oken, papírový nebo vyřezávaný Betlém na stole, vůně jablka a skořice se rozvaluje po celé místnosti a vanilkové aroma z cukroví láká k okamžitému sněžení ještě nepečeného těsta. Málokdo se na tento čas netěší. Ale počkat! Nechybí tady něco? Samozřejmě, že ano. Nesmíme přece zapomenout na adventní věnec.

Počátky tradice týkající se zdobení adventního věnce nesahají až tak daleko. Začátek se traduje od první poloviny 19. stol. První zmínka se totiž píše roku 1838 v Hamburku, kde evangelický teolog J. H. Wichern pověsil na dveře sirotčince, který byl pod jeho vedením, nazdobený věnec. Pod něj umístil pokladničku na milodary.

Dnes má snad každá rodina od začátku prosince tento symbol Vánoc na stole. Na věnci jsou kromě různých větviček jehličnanů, skořápek z vlašských ořechů, mašliček a jedlových šišek i 4 svíčky, které se zapalují 4 neděle před Vánoci. Každou neděli se zapálí vždy jedna svíčka (letošní první adventní neděle připadá na 2.12.). Tato tradice ukazuje pomalu (a zároveň rychle) blížící se Vánoce.

Vánoce jsou jednou za rok, a proto je potřeba si je užít se vším všudy a to tedy i s adventním věncem. Zapalování jednotlivých svíček je o to hezčí, když je zapalujete s rodinou a těšíte se společně na přicházející svátky. Musím však upozornit na nebezpečí! Zapalují se pouze svíčky a ne celý věnec!

To je jen malý výběr ze všech zvyků a tradic, které se dodržují. Pokud jste žádný z těchto zvyků nikdy nezkoušeli, nejste ještě těmi, kteří nic takového nedodržují. Určitě se ve Vaší rodině najde nejedna tradice. Jaká? Pochybuji o tom, že byste neměli vánoční stromeček, protože i ten je zvykem. To samé se týká i štedrovečerní tabule, takže se nebojte, že byste byli „ztraceni“. Nic Vám však nebrání v tom, vyzkoušet si další zvyky. Tak hurá do toho!

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Foto: Jana Hanzalíková

Tipy na dárky

Už jste dokončili svou misi jako Ježíškové? Nebo stále nemáte nakoupeno?

V prvním případě vám můžu jedině gratulovat, v tom druhém poskytnout pár tipů a rad.

Ověřená metoda je pozorně poslouchat, co dotyčnému schází, nebo se mít na nákupech na pozoru a pamatovat si každou věc, u které zazní: „Jé, to by se mi líbilo.“ A následně vybrat z těch všech „jé“ to nejlepší. Co údajně dělá radost, jsou ručně vyráběné dárky, ale ne každý je zručný, a proto přidávám pár webovek, které by se při vybírání mohly hodit.

www.fler.cz – šperky, doplňky, oblečení – zboží přidáváno uživateli (ruční výroba)

www.alza.cz – elektro

www.megadarky.cz – velmi originální dárky

www.bestdarky.cz – obrovské množství všech možných i nemožných dáreků

www.aukro.cz – pro většinu asi nic nového, najdete zde téměř všechno, stačí hledat

www.slevomat.cz – slevy na všechno možné (restaurace, cestování, relaxace, kurzy, ...)

Na závěr by se nejspíš hodilo připomenout, abyste nenechávali nakupování dáreků na poslední chvíli s tím, že počkáte, jestli bude opravdu onen neustále zmiňovaný a zpochybňovaný konec světa. Tak i tak se dá předpokládat, že se spousta z vás možná potká 24. 12. ráno v Tesco.

Brue Hlinovská, S3A

Rozhovor se skromnou celebritou

Do naší školy spolu s námi dochází Tomáš Klouda. Možná to o něm málokdo ví, ale je pravdou, že Tomáš je začínající hvězdou, která si už zahrála v mnoha filmech s mnoha osobnostmi české scény. Já sám jsem ho objevil prakticky náhodou. To, že je někdo takový na naší škole, jsem nevěděl. Jednou, když mezi pořady dávali reklamy, tak jedna mezi nimi byla na *Gympl s (r)učením omezeným*, kde jsem prakticky náhodou uviděl Tomáše. Nejprve jsem na telku valil oči a říkal jsem si, že toho kluka určitě odněkud znám, a ono opravdu! Znáám! Chodí k nám do školy, do třídy T3. Netrvalo dlouho a smluvil jsem si s ním rozhovor. Na svém kontě má řadu filmů. Zde je jejich výběr: Smradi, Pánská jízda, Místo nahoře, Boží pole, Proč bychom se netopili, Dobrá čtvrť, Ulice, Ordinance v růžové zahradě 2, Gympl s (r)učením omezeným, reklama na pokrytí mobilního signálu Oscar, reklama na Norské mléko TINE a TV pořad Zeměkoule s Kaiserem a Lábusem.



Jak ses k herectví dostal? Chtěl ses stát hercem od dětství, nebo se v tobě tento cíl vyvinul teprve nedávno?

Přímo hercem jsem se jako malý stát nechtěl. Šlo o obrovskou náhodu, která se mi přihodila, když mi bylo 6 let. Sestra mě tehdy přihlásila jen tak na zkoušku do televizní pěvecké soutěže Rozjezdy pro hvězdy. A ono to vyšlo. Prošel jsem výběrovým kolem a další, již televizní kolo, jsem vyhrál. V hledišti sedělo několik režisérů a jeden z nich (Zdeněk Tyc) si mě vybral do hlavní role jeho připravovaného filmu Smradi. A tak to začalo. Od té doby jsem registrovaný v několika filmových a reklamních agenturách.

Do budoucna by ses chtěl herectví věnovat? Nebo jinému odvětví ve filmu, jako je třeba režie a podobně?

Je pravda, že jsem poslední dobou o tom hodně přemýšlel, a až na této škole odmaturuji, chtěl bych se zkusit dostat na FAMU, právě na obor režie. Pokud by to

nevyšlo, nevadí. Každopádně bych se herectví chtěl věnovat alespoň jako svému koníčku, protože mě to baví.

Takže to mám chápat tak, že Technické lyceum funguje jako pojistka? A když, tak není to zbytečně složitý obor, aby fungoval jako pojistka pro neúspěch v herectví?

Pojistkou bych to určitě nenazval. Sice se budu v první řadě hlásit po maturitě na FAMU, ale v případě, že u zkoušek neuspěju, tak budu pokračovat v tomto oboru, který mě také zajímá.

Určitě nezajímá jen mě, jestli znáš už nějaké ty slavnější osobnosti, takže, znáš?

(směje se) No, čekal jsem podobnou otázku. Ano, několik jich znám právě z natáčení, ať už to byly filmy, seriály nebo reklama. Kdybych měl jmenovat ty nejznámější, jsou to Martin Dejdar, Josef Abrahám, Ondřej Vetchý, Ivan Trojan, Václav Kopta, Václav Vydra, Zlata Adamovská. Musím podotknout, že jsou to všechno

opravdu sympatičtí lidé, a jsem strašně rád, že jsem měl tu čest je poznat.

Takže jsi v podstatě celebrita. Projevuje se tvá začínající kariéra na okolí? Baví se s tebou více lidí, chtějí vědět podrobnosti o životě hvězd, které znají z televize a tak?

Slovo celebrita ke mně vážně nepasuje a nikdy bych se tak ani nenazval. Jsem obyčejný kluk, nic víc než ostatní. Jsem rád, že například ve třídě mě všichni berou úplně normálně, a nedívají se na mě jako na někoho zvláštního, na někoho, kým nejsem. Na okolí se to sem tam projeví, někdy potkám někoho, kdo mě pozná a začne se vyptávat. Ale už se mi párkrát stalo, že se přede mnou pár lidí stydělo. A to mě celkem mrzí, protože nemají sebemenší důvod. Já nekoušu (smích).

Možná, že uznání. Pokud by si měl možnost, s kým by sis chtěl zahrát?

To je opravdu těžké si vybrat. Ale kdybych si mohl vybrat, kde



budu hrát, byl by to nejspíš Gympl s (r)učením omezeným anebo Ulice, protože tato dvě natáčení byla pro mě jedním z nejsilnějších zážitků, jsou tam opravdu super lidi a hraje tam pár mých kamarádů.

Táhne tě vůně dřevěných podlah divadel?

Nevím, jestli podlaha v divadle nějak voní, ale zkušenosti v divadle se nebráním.

Nejhezčí zážitek z natáčení?

Za nejlepší a zároveň nejvtipnější zážitek z natáčení považuji asi natáčení jedné scény z filmu Smradi. Šlo o scénu na toaletách, kde měl jeden kluk, který hrál takového školního uličníka, říct větu: „Klekneš si na kolena, pomodlíš se, a všechno se ti splní“. Zní to jednoduše, ovšem tato scéna se točila celkem 168x, protože se pokaždé při větě zadrhl, nebo ji dokonce zapomněl. Další velice vtipný zážitek je z natáčení filmu Pánská jízda, kdy se točila scéna, kdy se vrací pan Dejdar domů, a já s panem Abrahámem a ještě mými dvěma hereckými sourozenci koukáme, jak mu před obličejem spadnou dveře od bytu na zem a vevnitř hoří. Tahle scéna se

točila od 9 hodin do půl 1 v noci, a asi nelze spočítat, kolikrát se opakovala jenom díky smíchu nás všech.

Takže natáčení je poměrně dlouhé. Jak pak vypadá následující den, co se týká aktivity? Měl si hned den po natáčení školu?

Natáčení není až tak dlouhé, toto byly opravdu extrémní příklady. A školu jsem měl druhý den hodněkrát, ale ne v těch případech, kdy se natáčelo do noci. Třeba Pánská jízda se točila 14 dní v kuse v ateliérech ve Zlíně, takže jsem do školy nechodil.

Aha, takže se nekonalo takové to položení hlavy o složené ruce na lavici?

To se konalo hodněkrát, ale ne z důvodu vyčerpání z natáčení z předešlého dne.

Chtěl by si něco čtenářům vzkázat na závěr?

Vůbec nevím, jak to zformulovat do nějaké smysluplné věty, ale něco v tom smyslu, aby na mě nikdo nekoukal jako na nějakého herce, protože jak jsem již říkal, jsem naprosto obyčejný kluk.

Při hodině dlouhou nudou

Při hodině dlouhou nudou hrajem kostky pod lavicí. To je úžas, já mám sudou, Spolužák si kreslí bicí.

Dám se taky do kreslení, Kostky jsou prý hlasité Tuha v tužce však už není A papíry polité.

Křičím napříč celou třídou, Tužku, papír, prosím Vás! Odpověď mi přišla křídou, do oblasti, kde mám vaz.

Naštvaný jsem po kotníky, všeho mám až nad hlavu. Jsem zkoušen za připomínky, kdo že složil Vltavu?

„Nevím, nevím učiteli“, nadávám na celý svět. Na netu je v krátké chvíli velké, hnusné číslo pět.

Tak to celé dopadlo, Z toho plyne poučení, Tak co mě to napadlo? Vyrušovat dobré není!

Štěpán Sládek, S2

Autor: Honza Mañas, S3B

Neadekvátní hodnocení vlastního významu není v důsledku kladné difference synchronizováno s pohybem neinerciální soustavy podél trajektorie dané siločarami gravitačního pole.

Kryptologie

Kryptologie, neboli věda o šifrách, je nauka o metodě převádění zpráv do podoby, která má být pro lidi bez klíče nečitelná.

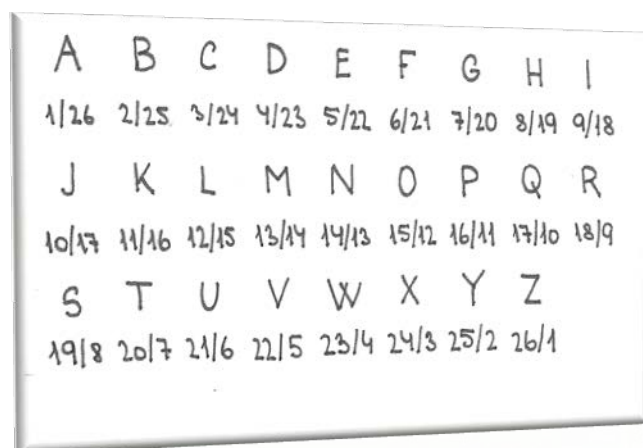
K tomuto tématu se vážou čtyři pojmy. Kryptografie, kryptoanalýza, dešifrování a luštění.

Kryptografie rozebírá nástroje a protokoly, či šifrovací algoritmy.

Kryptoanalýza se zabývá samotným luštěním.

Dešifrování a luštění znamená v podstatě stejnou věc, ale přesto je mezi nimi rozdíl. A to ten, že dešifrování provádí osoba, která má přístup ke klíči, a u luštění se zprávu snaží rozšifrovat kryptoanalitik bez potřebných klíčů a metod.

První šifry



A	B	C	D	E	F	G	H	I
1/26	2/25	3/24	4/23	5/22	6/21	7/20	8/19	9/18
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
10/17	11/16	12/15	13/14	14/13	15/12	16/11	17/10	18/9
S	T	U	V	W	X	Y	Z	
19/8	20/7	21/6	22/5	23/4	24/3	25/2	26/1	

Prvním použitím šifry se mohou chlubit Hebrejci. Vynalezli jednoduchou substituční šifru, kde jde o to, že se vezme písmeno, spočítá se jeho vzdálenost od začátku abecedy a nahradí se písmenem, které je stejně vzdálené, ale od konce.

Řekové zase měli systém dvou holí. Na první se po délce směrem dolů napsala zpráva a musela se navinout na druhou hůl, aby zpráva mohla být přečtena.

Zajímavost

Řek Histatios použil pro doručení skryté zprávy zajímavý způsob. Vyholil hlavu jednomu z otroků, nechal na ní napsat zprávu a zas nechal narůst vlasy.

Takto ji otrok donesl jeho příbuznému Aristagorovi do Milétu a pomohl tak ke koordinaci povstání proti Peršanům.

Autor: Evža Stará, S2

Foto: Evža Stará

Důl Schoeller

A pokračujeme dál! Vzpomínáte si na článek z minulého čísla Důl Engerth? Právě teď se totiž dozvíte něco o dalším kladenském dolu, který nese jméno Schoeller.

Důl Schoeller (známý též jako „Šelerka“) můžete najít na severovýchodě staré cesty z Kladna na Kačici. Stal se posledním dolem Kladna. Jáma Schoeller se začala hloubit 10. 6. 1899. Hloubání se ujala společnost *Mirošovské kamenouhelné těžárstvo*. 31. 10. 1901 byla jáma s konečnými 533,3m dokončena a 15. 2. 1902 byla „Šelerka“ dána do provozu. 3 roky od počátku těžby zakoupila důl *Pražská železářská společnost*, která zde vystavěla elektrárnu. Po znárodnění (rok 1946) se změnil název dolu. Nyní to už nebyl důl Schoeller, ale důl Nejedlý. Stejně jméno pak dostala i jáma s původním jménem Schoeller a lidé ji od té doby znaly jako jáma Nejedlý I. (r. 1962).

Před 11 lety (29. 11. 2001) se na tomto dole stala nehoda. Vznítla se zde metanovýbušná směs, která měla na svědomí 4 lidské životy. Po této nehezke události byl důl zařazen mezi plynující a musela se zvýšit bezpečnostní opatření. Jako vše, i toto stálo spoustu financí a proto 29. 2. 2002 je činnost dolu Nejedlý (Schoeller) ukončena.

Dnes bohužel tento důl již v plné kráse neuvidíte. V roce 2006 se začalo s likvidací, která započala zbouráním třídírný a dopravních mostů. O rok později byla zlikvidována i kotelna a v prosinci roku 2010 padl i poslední ze tří komínů.

Je neuvěřitelné, jak postupem času mizí další a další části kladenské historie. Týká se to zejména dolů, kterých zde stálo několik. „Černé Kladno“ bylo vždy známo svými doly, ty se momentálně ztrácejí v nenávratnu.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Foto: Jana Hanzalíková



Výlet do Cementárny Radotín

Dne 7. listopadu vyrazily třídy S3A, S3B a nějací čtvrtáci stavaři do radotínské cementárny. Cesta nebyla nějak zvlášť dlouhá a utekla tedy rychle. Když jsme sjeli pod Lochkovským mostem, začaly se objevovat budovy cementárny. Když jsme dojeli autobusem na začátek cementárny, vystoupili jsme, abychom si na sebe vzali ochranné vesty, brýle a helmy proti případnému úrazu, který se naštěstí nestal.

Třídy byly rozděleny do dvou skupin, jejichž velení převzali pracovníci cementárny, kteří nás provedli jejím vnitřkem, vysvětlovali nám chod cementárny a zodpovídali naše dotazy.

Prohlídka započala u skládky, která měla až gigantické rozměry. Dále se šlo k surovinovému mlýnu a rotační peci, kolem slinkového sila jsme prošli do budovy, kde se kontruje jakost vyrobeného cementu. Zde toho bylo k vidění vsutku hodně. V místnosti pro kontrolu se to hemžilo všelijakými obrazovkami, tlačítky a světýlky. Dále se postupovalo do laboratoře, kde se zkoušejí vzorky vyrobeného cementu. Touto laboratoří naše prohlídka také skončila.

Myslím, že byla více jak zajímavá. Možná jen, kdyby bylo lepší počasí a ne zima, která nás doprovázela, byla by prohlídka lepší.

Autor: Honza Mañas, S3B

Foto: Honza Mañas



Všudypřítomná objektivní filosofická kategorie označující speciální fyzikální dimenzi vztahující se k behaviorálním změnám jsoucna je totéž jako blíže neurčené množství monetárních jednotek.

Výroba vánoční ozdoby

Na výrobu obyčejné, ale přesto hezké vánoční ozdoby je potřeba jen plastová flaška (může být jakákoli velikost, záleží na tom, jak velkou budeme chtít ozdobu), lepidlo Herkules, kolíčky na prádlo a ozdůbky (třpytky, mašličky, stužky, hvězdičky...) podle vkusu a nálady. Jako první si musíme udělat jakousi "kostru". Z plastové flašky si odstříhneme čtyři kroužky přibližně 1 cm široké. Poté dáme dvě a dvě k sobě tak, aby se nám vytvořil z vrchu i ze spodu kříž. Na spoj obou polotovarů kápneme trochu lepidla a přiděláme kolíčkem, aby nám to dobře drželo a správně to zaschlo. Po zaschnutí slepíme i dva vzniklé polotovary k sobě. Zase kápneme trochu lepidla na spoje a přiděláme kolíčkem. Až zaschne i toto, můžeme se pustit do zdobení. Jednotlivé proužky můžeme ozdobit zcela originálně podle svého. Vždy nanese trochu lepidla (zdůrazňuji, opravdu jen trochu, poněvadž by to jinak tak dobře nedrželo) a přitiskneme námi vybranou ozdobu. Po dokončení nám vznikne levná a hezká vánoční dekorace. Tak přeji hodně zdaru.



Autor: Karolína Rosecká, E3

Foto: Karolína Rosecká

FISAF International World Fitness and Hip Hop Unite Championship 2012

Ve dnech 15.10. – 20. 10. 2012 jsme se zúčastnily Mistrovství světa, které se konalo v holandském Dordrechtu. S velkou konkurencí jsme vybojovaly krásné 5. místo v kategorii fitness step senior ve složení: trenérskou rukou Lenka Müllerová. Martina Šíchová, Karolína Zíková, Kateřina Louvarová, Nikola Holoubková, Zuzana Koucká, Kateřina Mottlová, Kateřina Rybářová, Kristýna Blažková.



Byly jsme nadšené, že díky našemu klubu Fit studio Venuše jsme se mohly podívat po krásném Holandsku a zazávodit si. Skvělá zkušenost pro naše další sezony, co nás čekají. Holandsko bylo krásné, byly jsme se podívat u moře, navštívily jsme rozhlednu a okolí.

„Táhneme“ to spolu už několik let. Naším největším úspěchem bylo Mistrovství světa na Martiniku v roce 2009, tehdy ještě na juniorské pozici. Staly jsme se VÍCEMISTRY SVĚTA.

Některé z nás začínají „žít“ trenérský život. Martina Šíchová trénuje kadetky 11-13 let už 3 roky. Zuzana Koucká trénuje děti 8-10 let a Karolína Zíková převzala Wellness team 9-13 let.

„Trénování nás baví! Chtěly bychom našim svěřencům předat zkušenosti a rady. V dnešní době děti často sedí pouze u počítačů nebo vyhledávají špatné party z nudy. Proto si vážíme dětí, které také chtějí žít sportem. Všechny zájemce zveme do Fit Studia Venuše, nebojte se, zkuste to a uvidíte, že sport je báječný.“

Autor: Karolína Zíková, E3



Vánoční zvyky ve světě

Čína

Vánoční zvyky se v asijských zemích neliší od těch, které jsou na západě, přesto tam najdeme určitou odlišnost. Jejich lunární rok je oproti českému lunárnímu roku zpožděný zhruba o měsíc. Dárky si nedávají mezi sebou, ale obdarovávají děti, které dostanou červenou obálku s penězi se symbolem současného roku. V předvečer svátků se na dveře vylepují symboly nového roku, bůžci bohatství (děti - chlapeček a holčička), červený papír se znakem pro štěstí (lepí se vzhůru nohama, protože v čínštině znamená slovo otočit to samé, co přijít, takže na papíře stojí: štěstí přichází).



Argentina

Jelikož se tato země nachází na druhé polovině zeměkoule, lidé zde slaví Vánoce až 6. ledna. Stromček nezdobí tak jako my, ale stále zelené stromy zdobí chomáčky bavlny. Co se týče štědrovečerní večeře, je podávána venku na stole zdobeném pavím peřím. Podává se pečený páv, exotické ovoce a chlazené nápoje. S dárky je to také jinak, ty dětem nosí kůň Magi. Lidé mu chystají před dveře misku s vodou a trochu sena.

Bulharsko

I zde slaví Vánoce až 6. ledna. Ke Štědrovečerní večeři se podává vepřové maso s čočkou, rýží a fazolemi. Cukroví se peče z vánočkového těsta, které se potom různě zdobí. Na venkově se udržuje zvyk, že ubrus prostírají na slámu, na které se pak večeře podává.

Švédsko

Ve Švédsku obstarává dárky dědeček Julomte. Štědrovečerní večeře se skládá z vánoční šunky, masových kuliček, zelí, párečků, klobásek a hlavně sledí. Další tradicí je pití nápoje, o něco silnějšího, než je svažené víno. Při jeho pití se zpívají krátké panákové popěvky. Po rozdání dárečků se jí kaše z rýže, mléka, šlehačky a šťávy z ovoce. Při vaření kaše se do hrnce hodí mandle, a ten kdo ji najde, bude mít do roka svatbu.

Litva

V této zemi se vánoční svátky až tak neliší od těch našich. Jen u štědrovečerní večeře je tomu jinak. Musí se podávat 12 chodů, jako je apoštolů. Nesmí zde chybět makové mléko, ryba a brusinkový kompot. Jiné maso se nesmí na stole objevit. Po večeři se stůl neuklízí, ale nechává se přes noc tak, jak je, aby se mohli v noci najíst i mrtví.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Zdroje obrázků: pixabay.com, eluin.blog.cz



Striktní dodržování zásad občanského soužití vede k maximální délce pěšího transferu jednotlivce, který se tak chová.

Filmové novinky

Nevíte, na jaký film vyrazit, či jaké novinky právě třesou kiny? Pak tento článek je jen pro vás a doufám, že vám bude užitečný.

Twilight sága: Rozbřesk - 2. část

Bella a Edward Cullenovi, kterým se narodila dcera Renesmee, si užívali rodinného života až do doby, kdy se nebezpečný rod upírů Volturiových rozhodl Renesmee zničit. A tak nastává napínavý závěrečný boj, na který čekaly miliony fanoušků po celém světě. Druhá část je více akční a zamilované rozhovory chytanou za srdce ještě více, než v předchozích dílech. Hlavně díky sentimentálním vzpomínkám Belly na konci filmu a zamilovaném soundtracku od Christiny Perry. Nemám akční filmy ani sladárny ráda, ale tomuto filmu tohle spojení sedne.



Atlas mraků

Dlouho očekávaná filmová adaptace slavného románu Davida Mitchella se skvostným hereckým obsazením (Tom Hanks, Halle Berry) přichází do kin a rozhodně nejde o žádnou klasickou hollywoodskou podívanou. Můžeme se těšit na šest různých příběhů, šest různých hlavních hrdinů, v různých časových obdobích. Neustálé prolínání děje nutí diváka být celou dobu ve střehu. Děj je složité pochopit, ale na konci do sebe vše zapadne. Režiséri doslova promítli náš svět na plátno. Nechybí zde láska, nenávist a zamyšlení se nad působením lidstva a jeho odvěkou touhou po moci. Každopádně není na škodu se na film podívat znovu, až bude na DVD. Stojí za to.



Sinister

Po velice dlouhé době kvalitní horor po všech stránkách. Ellison, autor detektivních románů, objeví na půdě svého domu staré filmové pásy, související se záhadnými vraždami, jež se tu kdysi staly. Nečekejte žádný krvák, tento film je o znepokojivé, až zlé atmosféře a vašem sklíčeném pocitu. Film nemá s divákem sebemenší slitování a nenechá ho ani na minutu vydechnout. Hned první záběr, který přijde na začátku filmu, a pak se často opakuje, doslova šokuje. Nepříjemná atmosféra pak stále graduje a přidává na intenzitě. Konec filmu naprosto vyvede z míry. Věřte, že bát se budete i druhý den po návštěvě kina.



Autor: Eliška Matějková, E3

Zdroje obrázků: bleskove.centrum.cz,
magazin.realfilm.cz,
wegotthiscovered.com

Počínaje překročením 48. hodiny po zahájení pobytu mimo obvyklý okruh svého životního prostředí generují jak vodomilní obratlovci, tak jedinci druhu Homo sapiens těkavé organické látky, jež jsou čichovým ústrojím specificky detekovány a centrální nervovou soustavou hrubě nepříznivě hodnoceny.

Konec světa

A je to tady! V kalendáři se nalistoval poslední měsíc v roce a to prosinec. V nejbližších dnech se Vám ale objeví na obrazovce počítače či displeji mobilu nejen poslední měsíc, ale možná i poslední den...

Fenomén konce světa, který se datuje na 21. 12. 2012 je stále aktuálnější a aktuálnější. Na internetových forech se vedou veliké diskuse, zda se má lidstvo tohoto „plánovaného“ okamžiku bát. Apokalypsa totiž měla přijít již několikrát. Takovým příkladem je i rok 2000. Většina s hrůzou očekávala, až se během jedné vteřiny přeskočí z roku 1999 na rok 2000, se kterým měla přijít zkáza. Nic. Máme tedy očekávat takové „nic“ i nyní, nebo se máme začít opravdu bát?

S koncem světa je vázán fakt, že 21. 12. 2012 končí mayský kalendář. Nikde se však nepíše o tom, že by měla přijít zkáza, která zahubí lidstvo a samotní Mayové tuto myšlenku, kde má být Země a její obyvatelstvo zlikvidováno, nikdy nepotvrdili. Právě naopak. Mluví se o tom, že s koncem mayského kalendáře má přijít nový začátek. Údajně by se lidé měli změnit a jinak přemýšlet nejen o Zemi, ale i o životě.

Někdo se bojí, někdo je klidný. Zůstává tu pořád ale možnost, že konec světa opravdu nastane. Můžete se zkusit ukrýt do podzemí, i když pochybuji, že to by Vás zachránilo. Nezbyvá nic než čekat na 21. 12., kdy se dozvíme, jestli se tento fenomén opravdu objeví.

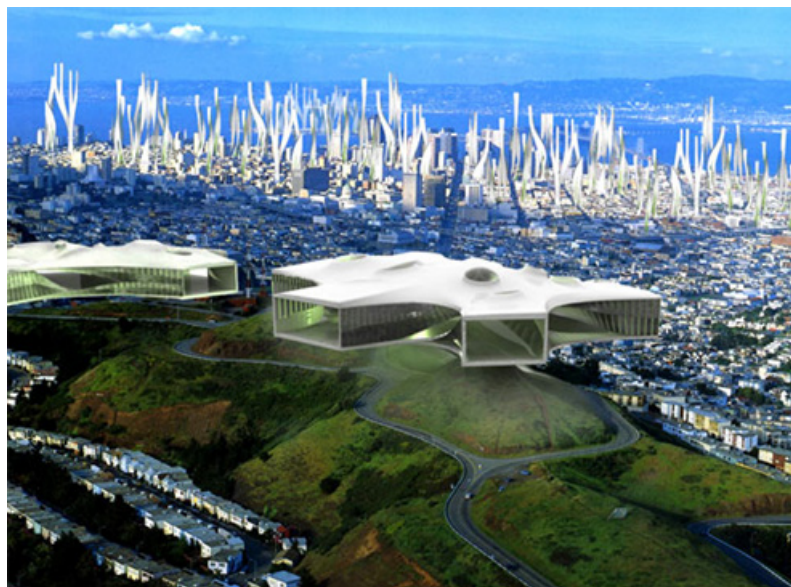
Autor: Jana Hanzalíková, E1

San Francisco 2108

Jak budou naše města vypadat třeba za dobu 100 let? Přesně to byl námět soutěže „City of Future“ pořádané americkou vzdělávací stanicí History Channel.

Návrh společnosti IwamotoScott Architects je provokativním, ale velmi realistickým a originálním konceptem velkoměsta budoucnosti. Bere v potaz jedinečnost amerického San Franciska, jeho polohu, mikroklima i geologické podloží a předkládá překvapivě realisticky pojatou předpověď s názvem „Hydro-Net“.

Jeho součástí jsou gigantické geotermální „houby“, které dolují energii z aktivního podloží města, chytače mlhy, které fungují jako zdroj pitné vody, nebo třeba věže pro zachytávání mořských řas jako zdroj vodíku.



Obrovská síť infrastruktury nad i pod zemí se stará o všechny potřeby města a jeho obyvatel – jejich pohyb, pitnou vodu, dodávky energie. V jednom gigantickém organismu spojuje všechny tyto jednotlivé roztržité městské systémy a vytváří tak zajímavou představu o tom, jak asi budou vypadat města budoucnosti.

Autor: avoxel

Zdroj: ekobydleni.eu

Při pohledu na oblohu

Při pohledu na oblohu,
srdce se mi rozbuší.
Užívám si, co jen mohu,
předvánoční ovzduší.

Zataženo, sníh už padá,
dětem v oknech oči září.
Od lopaty ztuhlá záda,
kapr se na plotně vaří.

Salát v troubě, Maso v míse.

Piva došly zásoby,
A co ryba, utopí se?
Když jí hodíš do vody.

Spletený jsem na sto honů
Co, jak, kam mám připravit,
Z vánice se vracím domů
V hlavě si vše seřadit.

Cukr, veka, máslo, pstruh,
Jedinečná kombinace,
Vonné tyčky, to je puch,
Vše je možné na Vánoce

Proto moji milí, zlatí,
Berte verše s humorem
Ať to zase po století
Nejsou svátky s hororem.
Štěpán Sládek, S2

Inzerce

• POJĎME ZAPLNIT PRÁZDNÉ MÍSTO...

Společně se Sládečkovým vlastivědným muzeem vyhlašujeme pro všechny zájemce výtvarnou soutěž o nejlepší fotomontáž.

Před naší školou zůstalo po odstranění sochy A. Zápotockého prázdné místo, na toto místo umístěte buď vámi vytvořenou sochu, či sochu z naší nabídky a vytvořte co nejzajímavější fotomontáž.

Čerpat inspiraci můžete a nabídku soch naleznete na:

www.pedaog.rajce.idnes.cz

Vaše fotomontáže posílejte do 31. 12. 2012 na adresu:

pedagog@omk.cz nebo martinkova@sosik.cz

Na tři nejlepší autory čekají zajímavé ceny, nejzajímavější návrhy budou vystaveny na výstavě Krása okamžiku.



• VÁNOČNÍ DOBROČINNÁ SBÍRKA PRO PSÍ ÚTULEK BOUCHALKA

Třída 03 se opět rozhodla zorganizovat VÁNOČNÍ DOBROČINNOU SBÍRKU pro Psí útulek Bouchalka. Rádi bychom vás poprosili o staré deky, které lze vyprat, dětské piškoty, granule - zejména pro štěňata, hračky a jiné potřeby pro psy.

Všechny věci rádi přijmeme do středy 19. prosince 2012 ve třídě 03 (č. 110) nebo v kabinetu p. Martínkové (č. 112) v prvním patře.

Předem velmi děkujeme za vaši pomoc.

Třída 03

www.psiutulekbouchalka.eu

(K. Martínková)

